

straně jako žalobci 14.429 Kč 55 h a 5 % úroky ode dne 22. května 1924 a útraty sporu 10. 230 Kč 49 h, 1.295 Kč 81 h a další útraty 6.076 Kč 60 h. Tímtež rozsudkem byla zamítnuta žaloba o zaplacení dalších 15.570 Kč 45 h, kterýžto výrok následkem dovolání vymáhající strany jako žalobce dosud nenabyl právní moci. Správně uvádí rekursní soud, že tím dosavadní jednotný peněžitý nárok byl rozštěpen ve dva samostatné na sobě již nezávislé nároky, z nichž první byl již žalobci pravoplatně přisouzen a o druhém vede se dosud dále spor. Není předpokladem vykonatelnosti nároku, by byl rozsudek ve všech mezi stranami sporných otázkách pravoplatným. To plyne jasně z ustanovení § 13 ex. ř., podle něhož může býti na základě rozhodnutí, kterým bylo více na sobě nezávislých nároků přirčeno, povolena exekuce pro jednotlivé nároky, ohledně nichž opravný prostředek nebyl vznesen. Tomu nasvědčují též ustanovení §§ 466 a 490 c. ř. s. (Srovnej též zodpovědění otázek min. sprav. k § 490 c. ř. s. bod 2.). Rovněž tomu nasvědčuje i ustanovení § 505 třetí odstavec c. ř. s., podle něhož staví se včasným podáním dovolání právní moc a vykonatelnost napadeného rozsudku jen v rozsahu dovolacích návrhů až do vyřízení opravného prostředku. Okolnost, že se vede exekuce jen k vydobytí útrat, jest bezvýznamná, any útraty ty vymáhající straně byly pravoplatně přisouzeny, a následkem toho změna co do jich výše již nemůže nastati. Byla proto rekursním soudem podle rozsudku prvé a druhé stolice navrhovaná exekuce vším právem povolena.

Čís. 9404.

Propachtování podle § 340, druhý odstavec, ex. ř. jest postaveno na roveň nucené správě a nelze proto »dražební řízení« podle § 340 ex. ř. zrušiti podle §§ 200 čís. 3, 282 ex. ř.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1929, Rv II 87/29.)

V žalobě, žádající, by žalovaná byla uznána povinnou svoliti, by exekuce proti žalobci byla zastavena, tvrdil žalobce v podstatě toto: Žalovaná se zavázala žalobci, že zaplatí, co žalobce dluhuje vymáhajícím věřitelům, jimž byla k vydobytí jich pohledávek povolena proti žalobci exekuce zabavením a vydražením živnosti hostinské a výčepnické. K zaplacení zavázala se prý žalovaná proto, by byla exekuce proti žalobci zastavena. Žalovaná zaplatila dlužný peníz, dala však na sebe převéstí práva vymáhajících věřitelů a zastavila jen dražební řízení, nikoliv i exekuci. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v d ů v o d e c h: Nesprávným jest žalobcovo tvrzení, že úmluva, o niž opírá žalobu, jest mezi stranami nespornou, že tvrzení stran se rozcházejí jen v tom, že žalobce tvrdí, že bylo ujednáno zastavení exekuce vůbec, kdežto žalovaná se chtěla zavázati jen k zastavení dražebního řízení. Vždyť žalovaná vůbec popřela, že došlo k úmluvě o zastavení exekuce, v námitkách jen udala, že o své újmě projevila ochotu k zastavení dražebního řízení podle § 200 čís. 3 ex. ř.

po výkupu vykonatelných pohledávek. Tím stal se bezpředmětným i rozbor právního názoru, předneseného právním zástupcem žalobcovým při odvolacím líčení, že zastavení zpeněžovacího řízení o sobě již proto nemohlo býti ujednáno, ježto takové zastavení se zachováním zástavního práva na koncesi podle § 334 ex. ř. jest vůbec nemožným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Podle exekučních spisů bylo navrženo zpeněžení zabavené koncese vnuceným propachtováním podle pachtovních podmínek k návrhu připojených. Podle § 340 druhý odstavec ex. ř. může se propachtování státi veřejnou dražbou nejvyššímu podateli, a mají pro dražbu obdobnou platnost ustanovení o dražbě zabavených věcí movitých. Poněvadž jde jen o obdobné použití ustanovení o dražbě zabavených věcí movitých, poněvadž výraz v ustanovení § 340 ex. ř. »veřejnou dražbou« nelze zaměňovati s výrazem »dražební řízení« v § 200 č. 3 ex. ř., nýbrž má výraz ten v § 340 ex. ř. jen význam »dražebního aktu«, uznal odvolací soud správně, že propachtování (z volné ruky nebo veřejnou dražbou) je postaveno na roveň vnucené správě a že proto nelze dražební řízení podle § 340 ex. ř. zrušiti podle §§ 200 čís. 3 a 282 ex. ř. Proto právem nepřikládal odvolací soud tvrzenému ujednání o zrušení dražebního řízení podle § 200 čís. 3 ex. ř. s výhradou zachování nabytého zástavního práva na dlužníku, nynějšímu žalobci, náležející hostinské a výčepnické koncesi a podle ní provozované hostinské živnosti právní význam.

Čís. 9405.

Je-li nárok nezletilce na vydání vkladních knížek sporný, takže lze o něm rozhodnouti jen pořadem práva (§ 2 čís. 7 nesp. říz.), není v nesporném řízení přípustným ani prozatímní opatření v zájmu nezletilce; je lze povolití jen za podmínek § 378 ex. ř.

Rozh. ze dne 23. listopadu 1929, R I 842/29.)

Edmund H., otec nezl. Ericha H-a složil u okresního úřadu v Ž. dvě vkladní knížky, z nichž zněla jedna na jméno Edmunda H-a, druhá na jméno Ericha H-a, jako jistotu za propachtování honitby. Tato jistota byla postoupena Otokaru Sch-ovi, jenž se prý zavázal, vydati vkladní knížky, jakmile bude jistota uvolněna, nezl. Erichu H-ovi. Po skončení pachtu navrhla mateřská opatrovnice Ericha H-a, by byly knížky vydány l-ské spořitelně jako ústavu pro soudní úschovu. O p a t r o v n í c k ý s o u d žádosti vyhověl a požádal okresní úřad v Ž., by vydal vkladní knížky l-ské spořitelně. K rekursu Otakara Sch-a r e k u r s n í s o u d návrh zamítl a poukázal navrhovatelku na pořad práva. D ů v o d y: Opatření prvního soudu bylo vydáno, aniž byli slyšeni účastníci, jme-